

ارائه روش خاص طراحی سلولهای تولیدی در تکنولوژی گروهی

احمد نورنگ

هیأت علمی دانشگاه امام حسین (ع)

چکیده:

در این تحقیق ایجاد یک سیستم تکنولوژی گروهی در یک مجتمع صنعتی مطالعه و بررسی شده است. این بررسی عمدتاً در مورد تعیین روش مناسب دسته بندی قطعات و سلولهایی است که مبتنی بر «تجزیه و تحلیل فرآیند تولید» (PFA) در تکنولوژی گروهی می‌باشد.

در این پژوهش، دو روش دسته بندی قطعات به نام «الگوریتم تجزیه و تحلیل دسته بندی در تکنولوژی گروهی» و «روش ابتکاری برای تعیین خانواده قطعات و گروه تجهیزات از طریق گروه بندی قطعات در سیستمهای انتظاف پذیر» مورد نقد و بررسی قرار گرفته و به منظور پیبود و رفع نواقص آنها روش دیگری ابداع شده است.

در این روش با در نظر گرفتن معیارهای قابل قبول بودن جواب، نتایج وضعیت قرار گرفتن ماشین آلات و تجهیزات در یک سلول در کنار هم» و «راعیت فاصله برای ماشین آلاتی که نباید کنار هم قرار گیرند» از یک سو و کمینه کردن میزان حمل و نقل قطعات از سوی دیگر در مورد تخصیص قطعات به سلولهای تولیدی تصمیم گیری می‌شود.

A Method for the Design of Manufacturing Cells in Group Technology

A. Norang

Member of Staff, Imam Hossein Univ.

Abstract

In this research, the implementation of group technology concept in an Iranian manufacturing company has been investigated. Based on production flow analysis, the grouping of parts and the cell formation problem have been studied. A number of existing grouping methods have been considered for this application, while some problems were identified with these methods. This paper proposes an enhanced method which considers the minimization of the parts transportation, as well as layout feasibility measures.

۱- مقدمه

را در سلولهای تولیدی مربوط به قطعه (Part-Family) دسته بندی کند.

ماتریس قطعه - ماشین برای حالت خاصی که ۵ قطعه توسط ۴ ماشین تولید می شود به صورت شکل زیر نشان داده می شود:

نام ماشین آلات	نام قطعات
	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۱	۰ ۱ ۰ ۰ ۰
[aij] = ۲	۱ ۰ ۱ ۰ ۱
۳	۰ ۱ ۰ ۱ ۰
۴	۱ ۰ ۱ ۰ ۰

برنامه کامپیوتري الگوريتم با زبان BASIC نوشته شده و با IBM-PC اجرا می گردد. برای اجرای اين برنامه دوسری اطلاعات ورودی به ترتیب زير لازم است:
 ۱) تعداد ماشین آلات (M) و تعداد قطعات (N)
 ۲) ماتریس ارتباط قطعه - ماشین ($M \times N$)
 نحوه ورود اطلاعات برای اين حالت خاص در تصویر (۱) و اطلاعات خروجی آن در تصویر (۲) نشان داده شده است.

```

M IS TOTAL NUMBER OF MACHINES   M=4
N IS TOTAL NUMBER OF PARTS      N=5
PLEASE ENTER ELEMENTS OF INCIDENCE MATRIX.

VALUE OF ROW 1, COLUMN 1 ? 0
VALUE OF ROW 1, COLUMN 2 ? 1
VALUE OF ROW 1, COLUMN 3 ? 0
VALUE OF ROW 1, COLUMN 4 ? 0
VALUE OF ROW 1, COLUMN 5 ? 0
VALUE OF ROW 2, COLUMN 1 ? 1
VALUE OF ROW 2, COLUMN 2 ? 0
VALUE OF ROW 2, COLUMN 4 ? 0
VALUE OF ROW 2, COLUMN 5 ? 1
VALUE OF ROW 3, COLUMN 1 ? 0
VALUE OF ROW 3, COLUMN 2 ? 1
VALUE OF ROW 3, COLUMN 3 ? 0
VALUE OF ROW 3, COLUMN 4 ? 1
VALUE OF ROW 3, COLUMN 5 ? 0
VALUE OF ROW 4, COLUMN 1 ? 1
VALUE OF ROW 4, COLUMN 2 ? 0
VALUE OF ROW 4, COLUMN 3 ? 1
VALUE OF ROW 4, COLUMN 4 ? 0
VALUE OF ROW 4, COLUMN 5 ? 0

```

تصویر(۱)

در دنياي صنعتي امروز، مسئله رقابت و ارائه كيفيت برتر، مراكز صنعتي را به تلاش و تدبیر واداشته است. در راستاي اين تلاش انتخاب تكنيكاهای مناسب برای ايجاد سистемهای صنعتي به عنوان يك از مهمترین مسائل مطرح می باشد. طبق برآوردي که در ايالات متحده آمريكا به عمل آمده بيش از ۲۵۰ ميليون دلار برای طراحی و باز طراحی هزينه می شود و حدود ۸ درصد توليد ملي برای خريد تجهيزات مصرف شده است. همچنين براساس يك بررسی در ۳۳ شركت صنعتي در آن کشور، مشخص شده که طراحی مفید و مؤثر می تواند ۱۰ تا ۲۰ درصد هزينه کل را کاهش دهد.

اين مقاله که عصاره قسمتی از پژوهش پيان نامه دوره کارشناسي ارشد مدرسي با عنوان «طراحی سیستم تولیدی تكنولوجی گروهی به کمک شبیه سازی» است، يك روش جدید برای ايجاد سلولهای تولیدی، ارائه می دهد. اين روش با بكارگيري الگوريتمهای CRAFT و CORELAP شبیه سازی کامپیوتري ارزیابی می گردد، که اين مقاله فقط روش ايجاد سلولهای تولیدی را مدنظر دارد.

۲- بررسی روشها

جهت دسترسی به يك روش مناسب برای تعیین سلولهای تولیدی، بهتر است که ابتدا روشهای موجود (در دسترس) مورد بررسی قرار گیرند. در میان روشهای موجود ابتکاري، دوروش که از همه بيشتر با مسئله ما، همسوئی دارد بررسی می شود:

الف - الگوريتم تجزيء و تحليل دسته بندی در تكنولوجی گروهی [۱]
 در اين الگوريتم ابتدا ارتباط ماشین آلات و قطعات در يك ماتریس به نام ماتریس قطعه - ماشین نشان داده شده و هر يك از اجزاء ماتریس به صورت زير تعریف شده است:

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{اگر قطعه } j \text{ روی ماشین } i \text{ تولید شود} \\ 0 & \text{در غیر اینصورت} \end{cases}$$

اين الگوريتم با استفاده از ماتریس فوق و روشی که توسط Chow , Kusiak ارائه گردیده جای ماشین آلات و قطعات را آنقدر تعويض می نماید تا ماشین آلات را در سلولهای تولیدی مربوط به ماشین(Machine-Cell) و قطعات

$C_p(Jif, JKf)$: تعداد ابزارهای مشترک در قطعات Jif, JKf
 $DIS(Jif, JKf)$: تعداد ابزارهای غیر مشترک در قطعات Jif, JKf
 در این صورت داریم:

$$DIS(Jif, JKf) = P(Jif) + P(JKf) - 2C_p(Jif, JKf) \quad (1)$$

- همچنین می‌توانیم $DC(Jif)^1$ را به عنوان ضریب عدم تشابه قطعه Jif تعریف کنیم. این مقدار برابر متوسط عدم تشابه قطعه Jif با تمام قطعات دیگر درخانواده f می‌باشد و به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$DC(Jif) = \frac{\sum_{k=1, k \neq f}^{n_f} DIS(Jif, JKf)}{\sum_{k=1, k \neq f}^{n_f} P(Jif) + P(JKf)} \quad (2)$$

$CODC(Jif)^2$ به عنوان تناسب قطعه Jif با ضریب عدم تشابه خانواده تعریف می‌شود. کمیت فوق مربوط به عدم تشابه در خانواده f به علت حضور قطعه Jif می‌باشد. مقدار بزرگ این کمیت نشان می‌دهد که قطعه Jif سهم عمده‌ای در عدم تشابه خانواده f دارد. بنابراین نگهداری این قطعه در خانواده f مطلوب است کمی دارد. این کمیت به شکل زیر محاسبه می‌شود:

$$CODC(Jif) = \frac{\sum_{k=1, k \neq i}^{n_f} DIS(Jif, JKf)}{\sum_{i=1}^{n_f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n_f} P(Jif) + P(JKf)} \quad (3)$$

DCF^3 به عنوان ضریب عدم تشابه برای خانواده f تعریف می‌شود. این ضریب میانگین وزنی، عدم قطعات ممکن که در خانواده f قرار گرفته‌اند را نشان داده و به شکل زیر محاسبه می‌شود.

$$DCF^f = \frac{\sum_{i=1}^{n_f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n_f} DIS(Jif, JKf)}{\sum_{i=1}^{n_f} \sum_{k=1}^{n_f} P(Jif) + P(JKf)} \quad (4)$$

COF^4 به عنوان تناسب خانواده f با ضریب عدم تشابه کلی تعریف می‌شود. این کمیت سهم خانواده f را در عدم تشابه کلی نشان داده و به شکل زیر محاسبه می‌شود:

GROUP TECHNOLOGY PROBLEM

VALUE of M x N : 4 x 5

THE INPUT INCIDENCE MATRIX IS AS FOLLOWS:

0	1	0	0	0
1	0	1	0	1
0	1	0	1	0
1	0	1	0	0

FINAL RESULT:

Machine Cell	MC-1: 1 3
Part Family	PF-1 : 2 4
Machine Cell	MC-2 : 2 4
Part Family	PF-2 : 1 3 5

END OF PROGRAM

تصویر (۲)

این الگوریتم محدودیتی برای ایجاد سلولها در نظر نگرفته است، در صورتی که در عمل محدودیتهای متعدد وجود دارد. مثلًا نوع ماشین آلاتی که می‌توانند در یک سلول قرار گیرند، می‌توانند به عنوان محدودیت منظور شود.

ب- روش ابتکاری برای تعیین خانواده‌های تولیدی از طریق گروه بندی قطعات در سیستمهای تولیدی انعطاف پذیر [۳]

در این روش ابتدا یک گروه ماشین آلات برای خانواده‌ای از قطعات در نظر گرفته می‌شود. البته سعی بر این است که قطعاتی که پس از گروه بندی در یک خانواده قرار می‌گیرند، از نظر تجهیزات و ابزار، نیازهای تولیدی مشابهی داشته باشند. البته این تشابه نسبی است و برای برخورد واقعی با مسئله، بایستی اختلاف مربوط به قطعات یک خانواده در حداقل میزان ممکن باشد.

در این روش، اختلاف تجهیزات مربوط به قطعات یک خانواده یا «ناهمگنی در تجهیز» به عنوان «ضریب عدم تشابه» تعریف شده است. این ضریب برابر نسبت تعداد تجهیزات غیر مشابه آنها به کل تجهیزات است.

نمایهای استفاده شده به شرح زیر است:

NF : تعداد خانواده‌ها

f : شماره خانواده

n_f : تعداد قطعات در خانواده f

Jif : نامین قطعه در خانواده f

$P(Jif)$: تعداد ابزارهای مورد نیاز برای قطعه Jif

$P(JKf)$: تعداد ابزار مورد نیاز برای قطعه JKf

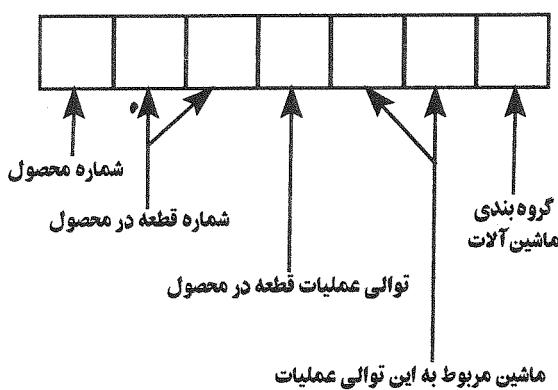
مسئله توجه نشده است.
 ۴) با توجه به مورد (۲)، این روش ابتکاری با روش "PFA" که در این تحقیق مورد نظر ما است، تناسب ندارد.
 با توجه به محدودیتهای دو روش دسته بندی فوق، روش جدیدی با عنوان «روش خاص طراحی سلولهای تولیدی» ارائه می شود.

روش خاص طراحی سلولهای تولیدی

این روش بر اساس مشخصات روش دسته بندی «تجزیه و تحلیل فرآیند تولید» (PFA) در تکنولوژی گروهی ایجاد شده است و در ابتدای کشیده کد گذاری قطعات ارائه می دهد که مشخصات قطعات و ارتباط آنها را با ماشین آلات، محصولات و توالی عملیات تبیین می کند.
 سپس با استفاده از کدهای تبیین شده، دسته بندی قطعات و سلولهای تولیدی ماشین آلات تعیین می شوند.
 در اینجا نخست، ساختار کد گذاری معرفی می شود و به دنبال آن، فلوچارت «روش خاص» شرح داده می شود:

- ساختار کد گذاری

ساختار کلی نمایش مشخصات قطعه به شکل زیر است:

مشخصه اول مربوط به محصولاتی است که بایستی تولید شوند. با توجه به تعداد نوع آنها معمولاً یک ستون (یک رقم) برای آن کافی است.

مشخصه دوم مربوط به شماره قطعه در هر محصول است. لازم است در این شماره بندی نظم معینی مد نظر قرار گیرد. این نظم می تواند نمایانگر ترتیب مونتاژ و یا میزان اهمیت قطعات یا مبتنی بر چیز دیگر باشد. برای این مشخصه دو

$$COF^f = \frac{\sum_{i=1}^{n^f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n^f} DIS(Jif, Jkf)}{\sum_{f=1}^{n^f} \sum_{i=1}^{n^f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n^f} P(Jif) + P(Jkf)} \quad (5)$$

ODC^f به عنوان ضریب عدم تشابه کلی تعریف می شود.
 این کمیت یک میانگین موزون از ارتباط بین هر زوج از قطعات یک خانواده را نشان داده و به صورت زیر محاسبه می شود:

$$ODC = \frac{\sum_{f=1}^{n^f} \sum_{i=1}^{n^f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n^f} DIS(Jif, Jkf)}{\sum_{f=1}^{n^f} \sum_{i=1}^{n^f} \sum_{k=1, k \neq i}^{n^f} P(Jif) + P(Jkf)} \quad (6)$$

تا اینجا خانواده قطعات که تعداد آنها NF فرض شد، بررسی شدند. حال برای بهبود و بررسی تغییر در روابط بالا، قطعات هر خانواده برای تخصیص خانواده دیگر، کاندید می شوند. اگر این پدیده منجر به حداکثر کاهش در ضریب عدم تشابه شود، افزایش مطلوبیت سیستم را نشان می دهد.

با تخصیص جدید قطعه به خانواده دیگر، یک ترکیب جدید ایجاد می شود، و ضرایب جدیدی به دست می آید. این ترکیب جدید به عنوان یک ترکیب اولیه برای تبیین روش کار در نظر گرفته می شود. این تخصیص (تغییر خانواده قطعه) تا جایی ادامه پیدا می کند که هیچ قطعه ای نیاز به تخصیص مجدد نداشته باشد، یا به عبارت دیگر با تخصیص جدید هیچ بهبودی مشاهده نشود.

۱) با عنایت به این مسئله که قطعات در مراحل مختلف، تولید می شوند و معمولاً در هر مرحله از تجهیزات و ماشین آلات مختلف استفاده می کنند، بسیار مناسب بود که این روش ابتکاری مراحل تولید قطعه را به صورت جداگانه در نظر می گرفت.

۲) در این روش به ظرفیت هر گروه از قطعات که یک سلول تولیدی را تشکیل می دهد توجهی نشده، این عدم توجه ممکن است باعث تراکم تجهیزات و ماشین آلات در یک گروه شده و علاوه بر عدم تناسب با گروه های دیگر، مسئله مدیریت و برنامه ریزی را نیز مشکل سازد.

۳) معمولاً در یک مجموعه تولیدی در بین تجهیزات و ماشین آلات، ساخت و عدم ساخت های وجود دارد که ایجاب می کند بعضی از ماشین آلات کنار هم و برخی دور از هم قرار گیرند. در این روش ابتکاری به این

رقم در نظر گرفته شده است.

مشخصه سوم مربوط به توالی عملیات هر قطعه است. این مشخصه کد، دقیقاً ترتیب عملیات قطعه را تبیین می‌کند. تعداد ستونهای این مشخصه به پیچیدگی قطعات بستگی دارد. اما در این پروژه یک ستون کافی است.

مشخصه چهارم، مربوط به نوع ماشین یا تجهیزات هر توالی عملیات است. این مشخصه با توجه به تعداد کل ماشینها می‌تواند شامل ۱ یا ۲ ستون به صورت حرف یا عدد باشد.

مشخصه پنجم، مربوط به گروه بندی ماشین آلات و تجهیزات است. با این قسمت از کد، معین می‌شود که ماشین مربوط به عملیات توالی N در چه گروهی از ماشین آلات و تجهیزات قرار دارد.

لازم به ذکر است که نوع کدبندی، الگوریتم را در همه مراحل هدایت و کنترل می‌کند. اکنون فلوچارت روش را که در صفحه بعد نشان داده شده، شرح می‌دهیم.

این شرح به ترتیب توالی بلوکهای فلوچارت انجام می‌شود:

(۱) مشخصات قطعات که در کدگذاری منظور شده درج می‌شود. این اطلاعات شامل محصولی که قطعه متعلق به آن است، ماشین آلات، توالی و مراحل تولید قطعه و زمان تولید قطعه می‌باشد.

(۲) مشخصات ماشین آلات به زبان کد درج می‌شود.

(۳) دسته بندی و گروه بندی ماشین آلات و تجهیزات با در نظر گرفتن تشابه و تضاد بین ماشین آلات و تجهیزات انجام می‌شود. مثلاً ماشین آلتی که در یک سطح تکنولوژی قرار دارند، می‌توانند در یک گروه قرار گیرند. از طرف دیگر ماشین آلتی که متجانس نیستند در گروه‌های متفاوت قرار می‌گیرند.

(۴) برای کنترل و استفاده از اطلاعات، از علائم زیر استفاده می‌شود:

X_{ijk} =قطعه Z ام محصول N که در سلول 1 تولید می‌شود.

A_{ijk} =تعداد نوع ماشین آلات برای تولید X_{ijk}

T_{ijk} =زمان تولید قطعه

M_s =زمان کاری ماشین s

M_{ijk} =نوع ماشین تولیدی قطعه X_{ijk}

M_h =تعداد ماشین h در سلول یا خانه K

لازم به ذکر است نوع محصول که با کد N شناسائی

می‌شود، در رابطه با قطعه معنی پیدا می‌کند زیرا در این الگوریتم به مشخصات تکنولوژی قطعه توجه می‌شود و به این علت نقش قطعه بیش از محصول است.

(۵) تیراژ محصولات، تیراژ قطعاتی را که باید تولید شوند مشخص می‌کند و با داشتن تعداد قطعات، تعداد ماشین آلات در هر سلول معین می‌شود.

(۶) شمارنده گروه ماشین آلات از 1 تا M است و K شمارنده تعداد سلولها است.

(۷) در این مرحله برای تعیین سلول قطعه ای (X_{ijk}) که بیشترین تنوع ماشین آلات و تجهیزات (A_{ijk}) در آن وجود دارد به عنوان سلول مبنا انتخاب می‌شود و ماشین آلات مربوطه در آن سلول قرار می‌گیرند. برای قرار دادن ماشین آلات در سلول مربوطه $i=a$ و $j=b$ می‌شود و کلیه ماشین آلتی که وزانها برابر a و b است انتخاب می‌شوند. پس از اینکه این سلول طبق دستور الگوریتم تکمیل شد، مجدداً فلوچارت به این مرحله باز می‌گردد و سلول جدید تشکیل می‌شود.

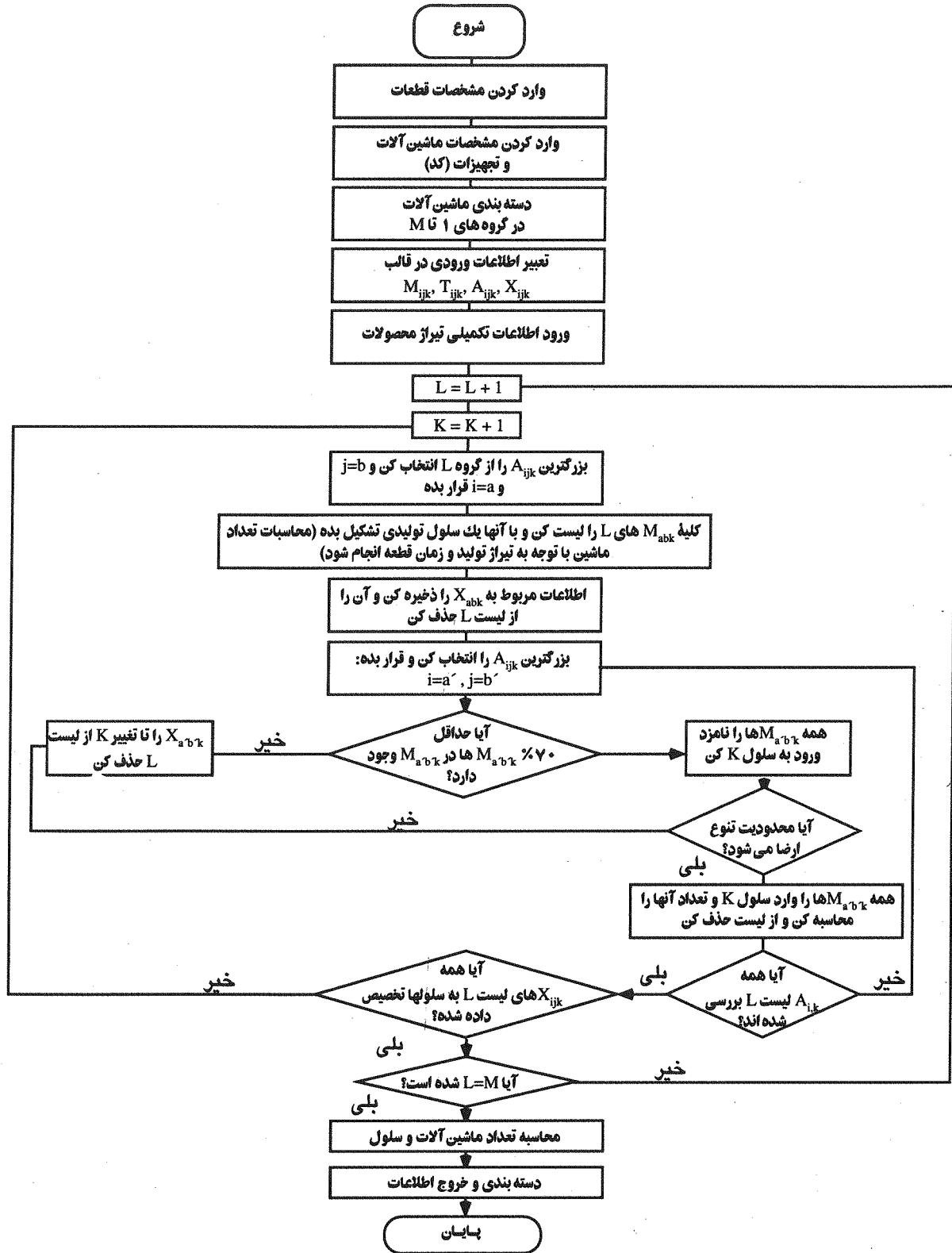
(۸) پس از تخصیص هر قطعه به سلول، آن قطعه (X_{abbk}) از لیست L حذف می‌شود و اطلاعات مربوط به شماره سلولی که X_{abbk} در آن قرار گرفته در کنار اطلاعات قبلی (ماشین آلات قطعه و زمانهای عملیات) ذخیره می‌شود.

(۹) در این مرحله قطعات باقیمانده، به ترتیب از قطعه ای که بزرگترین تعداد تنوع ماشین آلات (بزرگترین A_{ijk}) را دارد جهت کامل کردن سلول ایجاد شده بررسی می‌شوند.

توضیح: این بررسی با در نظر گرفتن دو معیار (۱۲) و (۱۴) انجام می‌شود. به بیان دیگر هر کدام از قطعات باقیمانده در لیست L که با هر دو معیار سازگاری داشته باشد وارد آخرین سلول شده و با در نظر گرفتن زمان تولید قطعات، ماشین آلات لازم به سلول اضافه می‌شوند.

قطعاتی که با معیار اول یا هر دو معیار ناسازگار باشند موقتاً از لیست L کنار گذاشته می‌شوند تا سلول جدید ایجاد شود. بوجود آمدن سلول جدید در فلوچارت با تغییر K همراه است. به بیان دیگر $K+1$ سلول جدیدی نسبت به K است.

(۱۰) اولین معیار ورود قطعه به سلول این است که حداقل ۷۰٪ ماشینهای مربوط به قطعه همان ماشین آلات داخل سلول باشند. این ۷۰٪ به صورت نظری و عملی به دست آمده و علت درج آن این بوده که اولاً قطعات هر سلول ساخت مناسبی داشته باشند. ثانیاً میزان استفاده از

۲۰ و ۱۹) نتایج در مثال عملی (مجتمع صنعتی مورد نظر)
نشان داده شده است.

در خاتمه یک نمونه از تعیین سلولهای تولیدی که با نرم افزار این روش تهیه شده نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می شود، این نمونه با اعمال محدودیت تنوع ۵ ماشین برای هر سلول و تیراز مشخصی از محصولات ایجاد شده و تعداد هر ماشین در هر سلول نیز محاسبه شده است. لازم به ذکر است که در این نرم افزار با استفاده از الگوریتمهای CRAFT، CORELAP ماشین آلات هر سلول در کنار هم مستقر می شوند و به همین ترتیب سلولها کنار هم قرار می گیرند.

تعیین کارگاه ها به روش تکنولوژی گروهی

توضیح: محدودیت تنوع ۵ ماشین تیراز محصول ۳۰۰ از نوع ۲ و ۳

ماشین آلات کارگاه شماره ۱

تعداد	نام ماشین
۳	برش گیوتین
۱	قیچی گرد بر
۱	پرس
۲۶	رول کن
۲	دریل ستونی

ماشین آلات کارگاه شماره ۲

تعداد	نام ماشین
۳۲	تراش
۳	رول کن
۴	اره لنگ
۴	دریل ستونی
۱	فرز عمودی

ماشین آلات کارگاه شماره ۳

تعداد	نام ماشین
۱	اره دیسکی
۱	تراش
۱	فرز افقی
۱	برش گیوتین
۱	خمنک

ماشین آلات در حد قابل قبولی باشد.

۱۳) در صورتی که قطعه با معیار اول هماهنگ باشد، ماشین آلات مربوط به آن نامزد ورود به سلول می شوند تا با بررسی معیار دوم و سازگاری با آن، وارد سلول شوند.

۱۴) دومین معیار ورود قطعه به سلول محدودیت تنوع ماشین آلات است که به این صورت تعبیر می شود که اگر حد اکثر تعداد تنوع مجاز ماشین آلات و تجهیزات هر سلول و k شماره هر سلول باشد، بایستی معادله زیر برقرار باشد:

بافرض:

$$\left\{ \begin{array}{l} M_{ijk}=1 \quad \text{اگر } V = K \text{ (و تعریف شده)} \\ M_{ijk}=0 \quad \text{در غیر اینصورت} \end{array} \right\}$$

$$\sum_i \sum_j M_{ijk} \leq m \quad \text{برای هر } V = K$$

در نتیجه با اعمال این محدودیت تعداد تنوع ماشین آلات هر سلول کنترل می شود. همان گونه که در فلوچارت آمده در صورتی که این محدودیت ارضا نشود قطعه موقتاً تا تغییر سلول جدید از لیست L حذف می شود.

۱۵) در این مرحله کلیه ماشین آلات مربوط به قطعه اخیر (M_{abk}) در سلول قرار می گیرد. لازم به ذکر است که تا اینجا فقط نوع ماشین تخصیص داده می شود. مثلاً ماشین تراش به سلول شماره ۲ وارد می شود. محاسبه تعداد ماشین در سلول در مراحل بعدی صورت می گیرد.

۱۶ و ۱۷) برای اینکه کلیه قطعات لیست L به سلولها تخصیص داده شوند در اینجا دو کنترل در نظر گرفته شده است. در نتیجه تازمانی که قطعه ای در لیست L باقی بماند، الگوریتم سراغ لیست بعدی (L+1) نمی رود.

۱۸) توسط این کنترل بررسی می شود که آیا کلیه M لیست بررسی شده اند یا خیر. در صورتی که همه لیستها بررسی شده باشند عملیات تشکیل سلول و تخصیص قطعات به آنها خاتمه می یابد.

برای محاسبه تعداد ماشین آلات در هر سلول از مفهوم رابطه زیر استفاده می شود:

$$\sum T_{ijk} \cdot M_{abk} \cdot N_i \leq M_{SK} \cdot TM(K=7, S) \quad (\text{برای } T_{ijk} \text{ مربوط به ماشین } S \text{ در سلول } i)$$

که در آن تعداد ماشین S در سلول = M_{SK}

زمان کاری ماشین S در هر شیفت کاری = TM_S

ماشین آلات کارگاه شماره ۶			ماشین آلات کارگاه شماره ۷		
تعداد	نام ماشین		تعداد	نام ماشین	
۱	گاز زدایی (تریک)		۱	اره لنگ	
ماشین آلات کارگاه شماره ۷			ماشین آلات کارگاه شماره ۸		
تعداد	نام ماشین		تعداد	نام ماشین	
۳	برش هوا و گاز		۱	تراش	
۲	جوش نقطه ای		۱	برش گیوتین	
۲	جوش خطی				

پانویس:

- 1- Dissimilarity Coefficient of Part Jif
- 2- Contribution of part Jif to the dissimilarity coefficient of family f
- 3- Dissimilarity Coefficient for family f
- 4- Contribution of family f.
- 5- Overall dissimilarity Coefficient.
- 6- برای این فلوچارت نرم افزار کامپیوتری تهیه شده و برای درج اطلاعات، سوالات مربوطه در صفحه مانیتور ظاهر می شود.

منابع:

- [1] Wing S. Chow and Andrew Kusiak. Cluster Analysis for G.T/IE April 1988, No.t.
- [2] Kusiak, A. and Chow, W.S.(1987), "Efficient Solving of the Group Technology Problem," Journal of Manufacturing Systems, Vol.6, No.2.
- [3] S.P.DUTTA.R.S. LASHKARI, G.HADOL and T.RAVI Computer & Indus. Eng. Vol.10, 1986. Department of Industrial Enyineeting, University of Windsor, Ontario, N9B. 3pt, Canada.